

TÄNÄÄN

Apuraha Eeva Autiolle

Vanha Ilkka 13.11.1975 Alfred Kordelinin Säätiön Seinäjoen rahaston tämän vuoden apuraha luovutettiin näyttelijä Eeva Autiolle Seinäjoelta. Näyttelijä Autio on ollut Seinäjoen kaupunginteatterin kantavia voimia koko teatterin toiminnan ajan. Erityisen arvokkaana koetaan hänen uskollisuutensa omaa teatteriaan kohtaan. Parhailaan Autio on paneutunut lasten teatteriharrastuksen virittämiseen.

Nuoria Suomen mestareita juhliittiin Nurmossa

Vanha Ilkka 13.11.1975 – Urheilija on kuin vuoristokiipeilijä, joka pyrkii eteenpäin ja ylöspäin. Hänen on lyötävä naulansa tiukasti kiinni vuorenselkään, jotta ne pitävät. Monet tyytyvät jo vaatimattomimpiin näkyihin, vain sitkeimmät jaksavat aivan huipulle, josta avautuvat laajat näköalat, totesi Etelä-Pohjanmaan urheilupiirin puheenjohtaja Kosti Rasinperä tervehtiessään eteläpohjalaisia suomen-

mestareita eilen illalla Nurmossa järjestetyssä perinteellisessä mestarien juhlassa. Juhlaan oli kutsuttu 136 mestaria ja Ilkan lahjoittama mitali voitiin jakaa 111 nuorelle. Siis vain 25 oli joutunut jäämään pois. Kosti Rasinperä teroitti mieliin Rannanjärven lausumaa: Kukaan ei oo mikään, minkä tämä totesi itselleen hävittyään tappelun.



Esko Vieri, Esko Takala, Olli Keski-Äijö, Pentti Pyylampi, Aimo Laitila, Hannu Salo ja Ossi Alanen nauttivat työn lomassa kahvitauoista. – Ollin kuksaan kahvia, Olli Keski-Äijö veistelee ja muu talkooväki hörähtää nauruun. KUVAT: JOUKO HÄNNINEN

Talkootyö pitää eläkeläiset vireessä

Maailma parantuu, kun eläkeläismiehet kokoontuvat yhteen. Kahvitauolla puheenaiheina ovat naiset ja eturauhasvaivat.

MARIKA EIKKULA

SEINÄJOKI Moottorisahan pauhu kuuluu kauas metsätielle. Kuraisten tien päässä on aukea, jossa häärii iloinen joukko eläkeläismiehiä rakennuspuhissa. Taivaalta tihkuttaa vettä, mutta se ei menoa haittaa. Työtä tehdään säällä kuin säällä – ja aina hymyssä suin. Yksi miehistä seisoo tellingeillä työnjohtajana ja toinen keittää pannukahvia nuotiolla. Muut tekevät mitä kukakin: kantavat lautoja ja nauhaavat kattopalkkeja. Tekeillä on laavu, joka nousee luontoon talkoovoimin.

–Ydinporukassamme on 10-20 henkilöä, jotka ovat lähes aina mukana talkoissa. Aamulla aina katsomme, keitä on paikalla, ja joku alkaa työnjohtajaksi. Tällä kertaa johtajana on Aimo Laitila, joka on muurari ammatiltaan, Lakeuden Elämysliikunta-yhdistyksen perustaja **Hannu Salo** kertoo. Moottorisaha pauhaa, juttu lentää ja vasarat paukkuvat. LVI-alalla elämäntyönsä tehneen **Ossi Alasen** mukaan talkooväen yhteishenki on mahtava. –Tämä porukka ja luonto ehkävät mukaan kerta toisensa jäl-

keen. Minusta ei ole enää tuonne ylös, mutta pyörin mukana ja teen muuta. Tapaan aina sanoa, että kirves ja kuokka sopivat käteeni, Alanen naurahtaa. –Talkootyö tuo sopivaa vaihtelua arkeen. Lenkilläkään ei viitsi joka päivä käydä. Lisäksi tämä on sosiaalinen tapahtuma, **Esko Vieri** jatkaa. –Kyllä tämä kotiolot voittaa, joku huudahtaa ja porukka räjähtää nauruun. **Lakeuden** elämysliikunta-yhdistyksen vetäjä Hannu Salo jäi pari vuotta sitten eläkkeelle

terveysalan opettajan työstä. Jo töissä ollessaan hän perusti yhdistyksen, joka toimii kaupungin kanssa tiiviisti yhteistyössä. Yhdistyksen talkooväen puuhaamana Seinäjoen seudulle on noussut lukuisia laavuja ja elämyspolkuja. Vapaaehtoisia Salon listoilla on reippaasti yli sata. Mukana on esimerkiksi poliiseja, hammaslääkäreitä, hoitajia, metallimiehiä, muurareita ja kirvesmiehiä. –Tässä porukassa on valtavasti hiljaista tietoa ja taitoa, ja nämä voimavarat kannattaa ehdottomasti valjastaa hyötykäyt-

töön. Monet eläkkeelle siirtyvät ovat täysissä voimissa ja halukkaita käyttämään osan ajastaan vapaaehtoistyöhön, Salo kertoo. Talkoissa kaikille löytyy työtä ja jokainen on tärkeä taustasta riippumatta. Esimerkiksi rakennustyömaalla voi tehdä paljon muutakin kuin rakentaa. Siivoamista on paljon ja joku aina huolehtii välle ruoan ja kahvipullat. –Tänään on tarjolla vihanneskeittoa, ruoanlaitosta vastaava Ossi Alanen huikkaa nuotion äärestä. Ruoka- ja kahvitauot ovat tal-

kooväelle tärkeitä. Puheenaiheissa pyörivät eritoten naiset ja eturauhaset. –Sote, naiset, krempat. Naisista puhumme tietyksi pelkkää hyvää. Välillä käymme läpi vakaviakin aiheita, kuten eturauhasvaivoja ja syöpähoitoja, Hannu Salo kertoo. Pääasia talkoissa on, että yhteishenki on hyvä eikä tekeminen ole rypyysaista puurtamista. –Meno on leppoista ja huumori kukoistaa. Emme yhtään haitaile, Salo kuvailee.

Aktiivisimmat talkolaiset ovat Salon mukaan 60-70-vuotiaita. Hänen mielestään on tärkeää, että kaupunki hyödyntää seniorien osaamisen, sillä vapaaehtoistyö on arvokasta kaikille osapuolille. Salo kertoo tutkimuksesta, jonka mukaan tuhanneen vasta eläköityneet ovat yksinäisiä ja vailla virikkeitä. Jos tuttavapiiri rajoittuu työelämän yhteyksiin, sitä voi olla melko yksinäinen siirtyessään eläkkeelle. –Talkootyöstä saa hyvän mielen ja se pitää virkeänä. Eläkeläisten kannattakin aktivoitua,

sillä aktiiviset elävät pidempään kuin passiiviset. Tiedän, että on olemassa ihmisiä, jotka eivät halua osallistua mihinkään toimintaan. Suuri osa kuitenkin haluaa, mutta ei ehkä tiedä tai uskalla lähteä mukaan. Meillä kynnys on matala. Mitään ei tarvitse osata valmiiksi. On tärkeää, että yksinäiset saadaan aktivoitua, Salo sanoo. Salon keräämä talkooväki vahvistaa miehen puheet. –Ei tänne viitsisi tulla, jos täällä olisi paha olla. Iloiten tullaan ja iloiten lähdetään, Ossi Alanen hymyilee.



Talkooväki rakentaa laavua Sauralaksonmäelle Seinäjoelle. Vanha laavu poltettiin keväällä.



Hannu Salon vetämän Lakeuden Elämysliikunta-yhdistyksen listoilla on yli sata vapaaehtoista.

Seniorien arvokas osaaminen käyttöön

MARIKA EIKKULA

SEINÄJOKI Suomi ikääntyy, mutta ikääntyvä väestö voi kuitenkin olla voimavara ja yhteisön rikkaus. Seinäjoella pohditaan parhaillaan, miten kaupunki voi hyödyntää senioriammatilaiden osaamista. –Osaaminen ei loppu siihen, kun ihminen jää eläkkeelle. Seinäjoellakin on kasvava joukko eläkeläisiä, jotka ovat eri alojen asiantuntijoita ja haluavat osallistua yhteisölliseen toimintaan osaamistaan hyödyntäen. Eläkkeelle jäävät ovat myös yhä koulutettumia ja haluavat tehdä muutakin kuin kutoa sukkaa, pelata golfia tai huolehtia lapsenlapsista, kertoo projektipäällik-

kö **Pertti Wathen** Tampereen yliopistosta. Monilla yhdistyksillä on vireää talkootoimintaa, mikä vetää vapaaehtoisia puoleensa. Hyvä esimerkki Seinäjoella on **Hannu Salon** Lakeuden Elämysliikunta-yhdistys, jolla on listoillaan yli sata vapaaehtoista. –Toimintamme on hyvin organisoitua ja Pohjanmaalla kökähänki on voimissaan, Salo kehuu. –Seinäjoella kyllä riittää ihmisiä talkoihin ja yhteiseen toimintaan, mutta voisimme kiinnittää enemmän huomiota toiminnan tavoitteellisuuteen, kaupungin kehittämisjohtaja **Erkki Välimäki** toteaa.